

Илустрације *Време* 5/9-1931

Бр. 36 - год. II - 5. IX. 1931 - цена 5 динара

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА



Хумор

НЕВЕРОВАТНО ПАМЋЕЊЕ

Има људи, који имају невероватно памћење. Тако на пример, сећам се да сам познавао раније једног господина... чекајте, како се звао... господин Бри... господин Бру... најзад све једно: један господин, који је имао колосално памћење...

Једног дана заједно смо ручали у... тамо... код Фонтенблоа... како се звао... Ру... Ну... Ето само сам то заборавио — најзад свеједно — и тада ми је тај пријатељ рекао: „Драги мој, хоћеш нешто да се опкладиш. Ти знаш за моје невероватно памћење... Предлажем ти да ми прочиташ свега једанпут сто реди из Атала, ремек дела обог... хм... Атала од... најзад све једно... и ја ћу ти их поновити реч по реч, и то унатраг!“ И ми се опкладисмо у две или три флеше шампања, не сећам се баше тачно, али можда је опклада била и у једну базу Ампира — или Луј XV... или...

Али вам морам рећи, како би разумели добро ову причу, да се то десило у сред зиме, по јаком мразу... сем ако није било... чекајте мало... не: сасвим обрнуто. Било је баш у сред лета, са јаком врућином, сада се тачно сећам. Мој пријатељ је дакле скинуо капут, прслук и... свој сат... али, ипак ми се чини да је то било у сред зиме и да је он на против обичаја своју бунду од... бунду од... уосталом би већ знате шта хоћу да кажем...

Како било да било и ја сам се обучао као и он, и почео сам да читам оних сто реди из... из... та мало час сам вам рекао... то је већ сублише... да читам сто реди из... Отела, не, Аталије... не Итали... укратко сто реди из романа од... од... најзад све једно од кога.

После двадесет и пет реди мој пријатељ ме је зауставио, давши ми знаћ, и рече ми: „причекај само један тренутак да обучем прслук...“ Јер, као што сам вам већ рекао, мој пријатељ је био скинуо... свој... Чекајте, где смо оно били стали?... Мало сам помешао ствари... Ми смо, не, барам се, он је скинуо своју бунду... а ја сам обучао капут, ја сам... али све једно...

И од једном врата се отворише; јер ја сам вам погрешно рекао да се то десило у Фонтенблоу; у ствари сада се сећам, били смо у Паризу, код моје тетке, госпође... хм... госпође... једно име на туп, које ми стоји на врх језика.

Укратко, врата се отворише изненада и ја испустих књигу... Мој пријатељ пође да је подигне... и...

Али, чујте, — право да вам кажем, чини ми се да сам сад помешао две разне приче; дозволите ми да се мало приберем... али најзад, могу вам рећи да је он имао невероватно памћење...

Вени,

Две модерне даме разговарају о својој тоалети. Прва ће рећи:

— Знаш, драга моја, удецићу тоалету по најновијем париском моделу: мантил и шешир од зеленог велура са уметцима од „пингвинула“.

— Одлично, одговара друга, то ће ванредно пристајати твојој новој фризури „а ла гарсониера“.

Муж: — Дакле, опет исто: ти желиш један аутомобил и бисерни ћердан. Изгледа, да је то једино на што можеш да мислиш. Жена: — Томе си ти крив. Да си ми већ учинио те поклоне, ја бих мислила на друго.

- Зашто она жена долази у бању?
- Жели да се ослободи реуматизма.
- А зашто води са собом све ћерке?
- Жели да се и њих ослободи.



- Жено, шта ваљда нећеш овако на забаву? На ти немаш ништа на себи.
- А шта је ова машина дозоди?
- Позади! али сиреда?!
- Сиреда ћу имати перача.



- А шта си докучио толико камења на улицама.
- Зашто шта мајстор нема доста.
- ????
- Ја сам, знаш, сивакарски шегерш.

— Сине мој, срамота је имати толико дугоба!

- А што ми их не исплатиш, тата?
- Кад бих платио твоје, не бих могао да исплатим своје.

- Уверила сам се, да је муж као бино
- Како то?
- У колико је старији у толико је бољи.

— Дакле, ти баш хоћеш да се удам за њега? Али, ја презирем тог идиота, тог исцеђеног матураог кешу!

— Добро, дете моје, то ћеш све моћи да му рекнеш кад будеш беччани.

Јулишка је добила од своје газдарице осам дана отсуства, да посети рођаке у свом селу. Кад се вратила, жалила се газдарици како јој је чађ из локомотиве страховито улазило у очи, јер је седела поред прозора, те је целог пута била уплакана.

— Па што ниси окренула леђа локомотиви? — упитала је газдарица.

— Бог с вама, госпођо, тада бих ишла на траг, уместо напред, па како бих могла да стигнем у Београд?

— Могла си бар да измењаш место с неким, приметила је газдарица, смејући се.

— Није било могуће. С ким бих могла да измењам место, кад сам била сама у купеу?

- Зашто хоћете да се разведете?
- Зато што сам жељен.

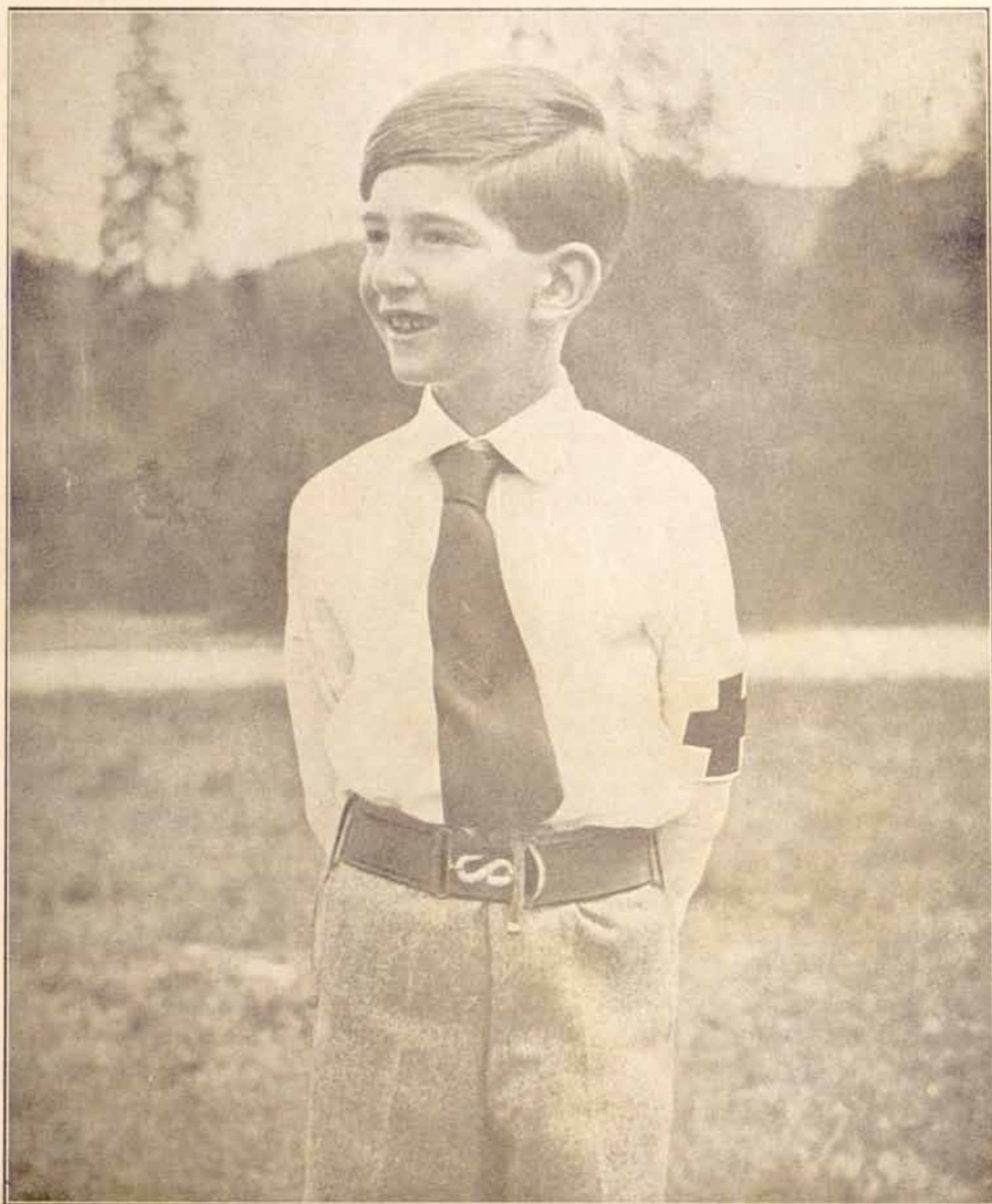
— Ох, драга, ти једино умеш да волиш. — Да то ми сви кажу.

— Да ли би ми твој шнајдер сашно одело на веренију.

- Да ли те познаје?
- Не.
- Онда је могуће.

Илустрирано Време

Бр. 36 - год. II - 5. IX. 1931 - цена 5 дин.



Најновији снимак Њ. В. Престолонаследника Петра.

Снимак Вл. Бенчића.

Девети рођендан Престолонаследника Петра

Девети рођендан Њ. В. Престолонаследника Петра. Осам пуних година једног детињства које је цела земља пратила са љубављу и обожавањем.

Кад је пре осам година цела земља урнебесно поздрављала срећан догађај, рођење првог Краљевског сина, почела су срца све наше деце да жибују куцају, а наклона радост стално је расла посматрајући свог драгесног принца, који више није био за њих принц из бајке, већ један прави, живи мали принц, о коме су знали да ће им мајке и учитељице причати, Његову младост и Његов развој, исто тако као што су знали да ће тог малог принца бољети отада унапред као свој детињски идеал, као друга, и једно дивно дете од кога цела земља, и они старији као и они млади, очекују велике ствари.

Та љубав била је неподељена. Она се развила спонтано, у свима класама, и одједном разбуљила, снажно, кад је мали принц, Својим првим детињским примерима, својом бистрином, отвореношћу, лепотом и драгешћу заблистао испред милиона наше деце. Требало је само бидети прве Врбине на којима се Он показао на балкону Двора београдским ма-



Године 1924.

Снимци Вл. Бенчића, Београд.

као драгесног малишана, који се игра са играчкама, већ као свог друга који предлаже особитим смислом за спортове, смислом за учење, великом бистрином и надареношћу за науку. И, отада, а има томе већ pune две године, са ових најмлађих, прабе дечнице, огромна љубав прешла је на оне одлучне дечаке и девојчице наших основних школа, на децу која већ умеју да паметно стварају ситне планове за ко зна како велику будућност. Та деца га данас најпросто обожавају, и поносе се што им је Он соколски старешина, и што Својим детињским животом предлаже у свему, и даје један леп и убедљив пример свима њима.

Заста, кад се у нашем дивном Краљевском Дечаку осматре они леви детињски потези, оне црте које већ почињу из далека да оцртавају један будући дефинитивни карактер, онда се разуме ова велика љубав према Њему, љубав, која је, разумљиво, код деце, морала потекли пре свега из једне интуиције, предосећања и вере у једну велику вредност.

Данас се Он већ мање игра, иако су Његова два млада брата те игре жељна, иако их Он свесрдно воли и свесрдно помаже у Њиховој игри и забави, али до



Године 1925.

лишанима, на разумети ту огромну љубав. Док су га хиљаде деце урнебесно поздрављале, пролазећи у свечаним белим и црним хаљиницама за литијом, та мала лица са тротоара сјала су као очарана. И нису знала краја. Њиховим поздравима и клицањима није било границе, и Његове мале руке дуго су и дуго махале браћајући за поздраве Своју захвалност.

Али, управо кад је постао прави дечак, Престолонаследник Петар је дефинитивно



Године 1927.

освојио срца и ових „старијих“ дечјих генерација, које су га сада већ виделе не само



Године 1926.

скора, Његово бедро и дивно лице причало нам је са слика много о Његовој бедрини, једном раном и тако природном оптимизму, и једној лепој концентрацији којом се усредсређује на сваки посао, на чак и на игру, у којој развија своју детињску инвенцију проналажењем безброј духовитих и лепих форми. У тој игри Он је показао своју доброту, стрпљење у пробоју са млађом браћом, неку попустљивост, и једну ретку братску љубав, јасно, у сваком мо-

менту, у свакој игри, у свакој прилици. Наша деца су у тим моментима имала један диван пример правог братског опхођења, видела једну складну братску љубав и осетили једну слогу, истину у малом, у детињском раму, али тако карактеристичну, поучну.

Јасно је, да један мали дечаћ, тако мали и у тако малом друштву, мора да тиме испољава први лик свог будућег карактера. Ту ће разум даје свој прилог: њиме се, поред љубави, управља старији брат према млађима, још несвеснима и неодре-



Године 1926.

ђенима. Бистар ум и рана мисаоност Престолонаследника бех су ту били, изражени, објављени.

Далеко више, нараћно, кад је Престолонаследник прихватио науку и почео хармонично да развија своју душу и своје тело. Са каквом озбиљношћу он прихвата књигу и учитеље, са каквом прибраношћу и разумевашем гимнастику и све остале спортове, то се веома рано разабрало. Озбиљност и отвореност, ниш ли то особине које директно говоре на Његове појаве, из Његових слика и из Његових наступа? Како гордо и свесно задатна, циља и положаја гледа нас млади принц са слике у соколској одећи, са колико поноса носи наше народне ношње, без разлике која то била, шумадијску као и загорску, приморску као и слобеначку! Он је бех свестан лепоте те одеће коју носи, свестан симбола који она даје целом народу, свестан да је тиме и Он сам још ближи народу, управо да је један део његов, његов члан, припадник, и да је поносан што је баш наследник Престола тога народа, којему ће поклонили не само онај доцнији, велики живот, бех и овај мали, дејни живот који би требао да прође само у ситним дејним развојима. Он жели бех рано да покаже да је озбиљан, и да је свега тога дубоко свестан, и да Његово срце бех сада куца за тај народ, а Његове мисли бех сада настоје да уђу у његов живот, будућност, бриге и лепоту.

Он ту Своју земљу и Свој народ бех сада познаје више но икоје наше дете. Зна о њему све што те године, и више од тога, траже, зна географију своје земље, племена, насеља, зна географичку крајева, карактер тога народа, његова осећања и његову душу. Он зна и више: материјалне и духовне прилике. Своје земље, зна добар део



Године 1929.

обичаја, историју, чак у извесном смислу и неке законе, правила и основе на којима се та историја развијала, и свестан је различите садашње и јада некадашњег, зна наше хероје и наше борбе, зна како је та земља настала, како је препорођена и којим циљевима иде. Све кад би то било у општем, у главним цртама, и онда би било добродо, али је Његово знање свега тога далеко од обичног, оно је бех резултат једног дара, једне велике моћи аперцепције, чак и са знања.



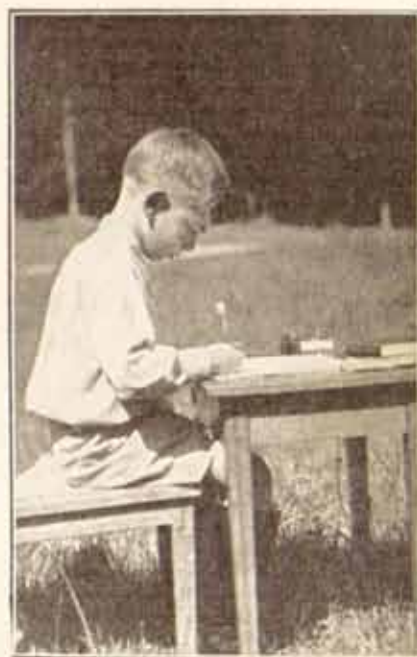
Године 1930.

Престолонаследник Петар био је кроз све Своје раније године право драгосно дете. Играо се по парковима у Београду, на Бледу и на Приморју, чадоробао по ливадама на Беољу, посматрао несташне срце, текао своју железницу, копао своја брдашца од песка, трчао кроз шуме и црвље, пецао рибу и градио своје коцкасте куле и куле,

и увек изненађивао пратиоце бистрим Својим питањима и брзим схватањем свега што му је тумачено.

И кроз све то зрачила је на махове Његова отвореност и озбиљност, да би је заменила опет бедрина, Његов доброћудни детињски осмејак, тако срдачан и леп. И колико год је у Његовој, увек уздигнутој, плавој глави било нечега расног, смелог и озбиљног, толико је у Његовим светлим очима било много нечега приступног, отвореног, добронамерног и живахног.

Његов дар и Његова дражест начинише



Године 1930.

Га сабршено блиским народу, који га сад бех и љуби и цени, и боли и поштује, као што се поштује свака велика вредност. Наша деца у Њега гледају као у светлу збездану која ће их предводити, давати им поткрепу и снаге. У том снажном, здравом и надареном детету били се одблесци једног доба, одблесци оних великих задатака који се постављају на будућег човека, чија ккултура и карактер треба да буду далеко компликованији, баш зато што ће бити далеко сигурнији свега онога што знају, па зато далеко одлучнији и отпорнији.

Свршавајући право детињство, осам година живота, улазећи у девету годину, која обележава улазак у дечаштво, Престолонаследник Петар је не само једно драгосно дете, бех велика нада, велико поуздање нашег народа. Ко зна какви ће велики циљеви и задаци доћи на ред у доба Његове мушкости, ко зна какви велики проблеми, све општији и све компликованији, које ће Он, доследан пожртвовању и енергији, мудрости и родољубљу Свога Оца, прихватити да остварује. И, разазнавајући у даљини ту будућност, ми смо данас необично срећни што смо сигурни да расте један Краљевски Дечаћ, који бех сада показује елементе вредности који га чине унапред достојним те будућности.

Имајући у себи крв Карађорђевићу, здраву, снажну и енергичну, одлучност и усредсређеност Свога Оца, бистрину која је тако карактеристична за цео род Карађорђевића, брзо схватање за све, племенитост и родољубље, млади Престолонаследник Петар биде и на делу доследан том наслеђу и посланству и донети срећу својој Отабини, као што јој је Његов Отац донео слободу, а Његов Отац привео правој величини, слози и снази.

Ова дама чија је главна пасија било неговање коктуса и других сличних биљака у стакленој башти, тајила је необично велике симпатије према господину Пенисијеу, чије је главно занимање и брига била једна минеролошка колекција, коју је он имао намеру да остави неблагодарној вароши Бленвалу. Заузет овим класификацијама и етикетањем, господин Пенисије је посвећивао својим званичним функцијама врло слабу активност, док је г. Варда био врло активан и довитљив. И сам изглед ова два бележника био је у великим контрастима, као и њихов карактер. Г. Пенисије је био нисок, сув старац. Г. Варда је био снажан човек и поред својих финих манира. Његов весео изглед утицао је поверење. Г. Варду су сви Бленваложани сматрали за једног од најпаметнијих глава у вароши. Бленвал се поносио својим бележником, а г. Варда је чинио знатне напоре да би оправдао ово поверење.

Парочито се свицио суграбанима г. Варда његов начин расипања новца. Господин Варда је умео да троши новац. А међутим богата буржоазија и ситна аристократија, која је сачињавала Бленваложанско друштво, практиковала је највећу штедњу. Богате породице Бленвала нису се ни мало бацале у луксуз, и чак шта више пре би се могло рећи да су нагињале тврдошћу. Трошкови у најбогатијим породицама били су веома ограничени, намештај је у њима био сасвим обичан, хранило се врло скромно. Жене су се облачиле без укуса, али просто, и париска мода није допирала до Бленвала са таквим изменама, које су учиниле да те тоалете више нису биле експле. Довољно је било присуствовати недељом при изласку са велике мисе, па да се човек увери да госпође из Бленвала нису правиле велике рачуне код кројачица. Али и ако су напике и обичаји Бленваложана били тако скромни, они су, по некој чудној и необјашњивој контрадикцији примали код г. Варда без ограничења све оно што би осуђивали код осталих Бленваложана.

Код Вардових је све било по последњој моди. За њиховим столом су се јела надрафинирана јела и најфинија пића. Госпођа Варда, мала особа још доста лепа, била је доста деликатног здравља, и то јој је служило за изговор да избегне досадне обавезе, које јој је намећао често положај њеног сугруга. Она се веома елегантно облачила, и своје тоалете је набављала код једне познате париске куће. Носила је дивне шешире, чија је разноврсност и елеганција била предмет разговора по Бленвалу. И што је највероватније нико јој није пребацивао због овог луксуза и кокетерије.

Тако дакле цео Бленвал је одобравао овакав луксузан живот, који је водио његов претседник и бележник. И у погледу својих званичних функција г. Варда је уживао пуно поверење целог Бленвала. Па и Жил Диран је морао да следије том општем примеру, у толико пре што је г. Варда био према њему предусретљив. И тако је Жил Диран, као и остали грађани замолио г. Варду да прими на чување сав његов новац. Бележник није показао велику вољу да се прими тог чувања, и г. Жил Диран је морао више пута да га замоли како би се он примио те дужности. И пошто је предао г. Варди целу своју имовину на чување био је по други пут позван на ручак. И тако је г. Варда стекао још једног обожаваоца више. Жил Диран му је једино пребацивао што није волео багрем.

Једине особе у Бленвалу које су чиниле изузетак у овом општем хваљењу бележника, био је његов колега г. Пенисије, и стара Августина. Кад би неко пред г. Пенисијеом повео реч о г. Варди, он се не би могао уздржати а да не каже: „Варда ће сигурно завршити на робини“. Што се тиче старе Августине она је била мање катего-

рична; али је често говорила: „Господине Диране, кажем Вам ја да он није тако добар човек како то изгледа. Ја сам га видела како је поступао са једном малом госпођом Варда. Говорили су не знам шта о том проклетом новцу. Ах! да сте га видели како се драо, тако да му је једном и једна госпођа Варда викинула да је пропалица“.

Господин Жил Диран је баш о томе мислио кад у собу уђе Августина са доручком.

— Шта има ново, Августина?

— Не знам ништа, сем ако не сматрате за новост што ће г. Варда да иде возом у десет сати у Сен-Гранвије. Ах! како је он нешто узнемирен последњих петнаест дана! То је већ трећи пут ове недеље како иде у Сен-Гранвије. Шта ли тамо ради тај тип? Нешто није код њих у реду. Фелиција, собарица госпође Варда ми је причала да њена госпођа има сваког дана верне нападе. Можда и то задаје брига г. Варди, а поред тога и г. Пенисије задаје брига због оног наследства Даромбонових.

Тога дана, пошто је као обично ручао око једанаест сати, и попунио своју лушу, пијуцкајући чашицу рума, г. Жил Диран узео је свој прибор за пециње. Имао је тога дана да се нађе са порезником г. Ребеом, који га је позвао да оду заједно да пецају рибе поред обале Араншу. Ребен и Жил Диран су били једини пеначи у Бленвалу. Пре њих је извршен број Бленваложана покушао да се ода томе спорту, али су га се сви морали одрећи због тога што у Араншу апсолутно није било риба.

Жил Диран, с треском на рамену, оде да потражи Ребена. Пролазећи поред багрема, онет га је гледао с љубављу, и помиловао руком његову драгу кору, па је се упутио ка Араншу; наместио је се са Ребеом крај воде, пушећи лулу, а Ребен је се чак и цигарете одрекао, само да не би ни за један тренутак изгубио поглед из вида. За време овог дугог стражарења крај реке, измењали су само по којој реч. Када је на ружном црквеном торњу избило шест сати, два пријатеља склањали су своје удице и упутили се Бленвалу. Уз пут је са нежњом мислио на багрем, јер се у то доба дана мирис његовог цвета најјаче осећао. Али на његово велико запрепашење дрвета није више било.

Господин Жил Диран изненађено је узвикнуо. Да то није била каква халуцинација? Метнуо је руку изнад очију. И шта је видео, на месту, где се његов багрем уздицао, тискала је се једна гомила људи, жена, деце, међу којима је г. Диран припознао Рабоа, столара и Ларантиа дрводеља.

Жил Диран је пребледео као крпа. У сред ове љубопитљиве гомиле, лежао је багрем оборен на земљи, распрених грана. Г. Жил Диран имао је утисак да присуствује каквом злочину. Стајао је као укопан. Ного су му клецале. Сузе беса и туге навирале су му на очи. Његов драги багрем, лежао је ту у правини, са својим цветовима, који су још тога јутра величанствено уздицали ка сунцу. Али зашто су то урадили? Ко је могао да нареди ту бескорисну злобност? За што су му убили једног његовог пријатеља? Јер шта је њему стало до тог Ребена, који је стајао ту крај њега и до свих његових познаника из Бленвала.

Г. Жил Диран похита пољском чувару, сав задихан, стегнутог грла, мучајући. Речи су му једва излазиле из грла и једва је успео да изговори.

— Несретнице, шта сте урадили? Зашто сте посекли багрем?

Чувар га је зачуђено гледао. Није веровао да је то онај мирни и тихи човек, кога је он обично с поштовањем поздрављао. Г. Жил Диран лупи ногом.

Посећи багрем!!!

Чувар није могао да схвати шта је то г. Диран хтео рећи са својим багрем. У сваком случају био је љут, то је сигурно и да би скинуо са себе одговорност, рече му: — Немојте се на мене љутити, г. Диране. То је наређење г. претседника.

Сиромаш чувар био је сав збуњен. Свет је се почео разилазити, јер је било време вечери; столар и дрводеља навукоше капуте и спремаше се да са чуваром оду на коју чашицу. Чувар учтиво поздравил г. Дирана:

— Хајд, г. Диране, немојте да се секirate за такве ситнице! Једно дрво више или мање. Бленвал ће опет бити Бленвал, то јест једно гордо место. Уосталом овом сиромом багремену морало је бити досадно самом на оноликом тргу. Видите, његово цвеће му је и дошло главе. Изгледа да је г-ђа претседничковица добијала главобољу од њега, бар тако ми је рекао г. Варда, када је јутрос свратио да ми каже, да поведем Рабоа и Ларантиа и да га посечемо што пре. Ја знам само за наредбу, али ми је врло жао, г. Диране, што смо вас ражалостили.

Г. Диран није га више слушао. Кад је овај споменуо име г. Варда, Жил Диран је нагло посковнио и потрчао бележничкој кући, повукавши јако за звонце. Одгурнуо је собарицу, која му је врата отворила и не куцајући са шеширом на глави уштео је у канцеларију г. Варда.

Г. Варда је седео за писаћим столом и бројао један спечањ баннота. Изгледало је да му је ова посета била јако непријатна и он нагло убаши пакет у једну фиоку. Али му Жил Диран не даде времена ни да је затвори. Изван себе од љутине, г. Диран је зграбио бележника за раме и снажно га продрмао. Г. Варда га грубо одгурну и устаде, оборивши фотелју на којој је седео. Дохватио је револвер, који је увек носио са собом кад је се враћао из Сен-Гранвије са новцем или важним хартијама. Шта хоће овај људак од њега?

У тишини собе одјекнуо је одлучни и незадовољни глас г. Варда:

— Шта је, Диране, шта то треба да значи? Улазити у моју кућу као какав разбојник. Чудо ме ниште одмах ухватили за грму! Част ми, Диране, не могу да верујем да сте то ви! Шта вам је? Говорите... Да вам није нешто напунило главу она хуља Пенисије. Кажите, у чему је ствар.

— Зашто сте дали да се посече мој багрем?

(Наставиће се)



За
чишћење
крви
Против **слабе пробабе**
стомака и црева
изврсно дејствује

Планинка лековити чај

Добива се у свим апотекама али захтевајте изричито ПЛАНИНКА ЧАЈ БАХОВЕЦ у затвореним и пломбираним пакетима, те са натписом произвођача:

Апотека БАХОВЕЦ

Љубљана, Конгресни трг

Позориште

После знатних техничких преправака и модернизовања обе позорнице драмска сезона почела је у Позоришту на Врачару у понедељак 31 августа са Стеријиним „Кир Јањом“, који је крајем сезоне успео да изазове велико интересовање публике због ванредне редитељске кон-



Г. Станислав Драбик / њенор пољске опере у Варшави и Позоришту, сада њенор београдске опере.

цепције г. Плаовића. Од комада који су побудили велику сензацију и који ће се дуго држати на репертоару даје се у суботу, 5 септембра чубени Пањолоб „Топаз“ четрдесет и трећи пут, у позоришту на Врачару. У недељу убече даје се на дан рођења Н. В. Престолонаследника Петра чубена Јакшићева трагедија „Станоје Главаш“.

ПОЧЕТАК ОПЕРСКЕ СЕЗОНЕ

„КОШТАНА“, — „ТРАВИНАТА“ — „МАДАМ БЕТЕРФЛАЈ“ — „КАРМЕН“ — „КОШТАНА“

Прва недеља после летњег одмора почела је у уторак 1 септембра са „Коштаном“ опером од Коњовића, која је приликом првог извођења у прошлој сезони била веома добро примљена од критика у Београду и Загребу.

„Коштана“ је једна од најбоље спремљених опера нашег репертоара у режији г. Кулунџића и под музичким бољством г. Брезовицека.

Насловну улогу певања је млада и талентована г-ца Кезер. Митке је омиљени првак опере г. Пихлер а г. Јовановић, који је поново ушао у састав оперског ансамбла, пева први пут улогу Хаци-Томе. Г. Томић пева Стојана, мајка г-ђа Пинтеровић. Остале улоге певају г-ђе Стајић, Сфилигој, Бугариновић, Врхунац, Николић-

Nivea-Creme:
Дип. 5.- до 22.-

Nivea-Ulje:
Дип. 25.- и 35.-



Код пешачења, код спортиста и игре

NIVEA-CREME NIVEA-ULJE

Будући да садржавају кожни еродан Еуцерит, који се не налази у ниједном другом средству за негу коже, упија се Nivea-Creme и Nivea-Ulje, дубоко и темељито у кожу, те ју тиме јача и храни. На тај начин заштићујете своју кожу против ветра и небремена, теи вам остаје младалачки свеж и допадљив. Изгледа вам постаје зараб и дивно спортски таман. Произвађач: Југосл. Р. Beiersdorf & Co. d. s. o. j. Марибор, Грегоријева ул. 24.

ка, г. г. Митровић, Јанковић, Петровић, Туцаковић, Милутиновић, Б. Николић, Шумски. Соло у балету г. Жуковски и г-ца Васиљева.

У суботу 5 септембра даје се ремек-дело музичке литературе „Кармен“ од Бизе-а. Расна и изразита музика Бизеова, пуна ритма и богате хармоније спада у најбоље музичке творевине прошлога века која



Г-ђица Нурри Хаџић ново ангажовани драмски солиран.



Г-ђа Нина Кирсанова.



„Casanova“ опера Ludomira Różyckiého, која ће се давати ове сезоне у Народном Позоришту. Г. Драбик у улози „Casanova“.

Са свих страна

Одликовање храбрих мајорова



Врховни командант британске флоте адмирал сир А. К. Бејетел предаје медаље ордена Британске Империје морнарима, Наглу и Холту, одликованима за храброст и пожртвова-ност у спасавању другова са потонуле подморнице „Посејдона“.

Пусишина поплава у Ханкау и Кини



Поплаве реке Јангкијанга у Кини праћене су увек великим бројем људских жртава. Овога лета при поплави града Ханкау број им се попео на 8.000.

Краљ Ирака у Француској



Фејзал, краљ Ирака бави се никогашто у Паризу. На слици: краљ Ирака полази у Рамбује у посету председнику Думеру.

НОВА ЧАПЛИНОВА ПАРТНЕРКА



Г-ђи Френк Џеј Гудл понудило је Чаплин хо-норар од 50 милиона динара, да игра с њим у једном немачком мимичком филму који спрема. Г-ђа Гудл располаже необичном по-кретљивошћу лица, којом прати спонтано сваки покрет и реч.

МАРГА ФОН ЕРИДОРФ ЛЕТИ ЗА ТОКИО



Измишља абијатичарка Марга фон Ендорф на моту и спортеком „Јункерс“ прелетела је и етапу Москва—Казан и наставља лет с успехом.

*Жена која дванаест година
живи као човек*



Јозеф Ајнсман бех 12 година брши службу чуvara при једној фабрици у Мајнцу. Ту се и оженио удовицом с двоје деце и био примеран муж. Сад се показало да је у ствари — жена. Раствориши се од мужа она је, користећи се његовим хартијама и препорукама, и добила службу у фабрици, чија је управа и сада, као жену, бољна да задржи као веома поузданог службеника.

Други Синклер у Америци



Овај Хариџ Синклер, што се овако задовољно смешка, не саставља романе него је саставио највећи петролејски труст у Америци: Associated Petroleum Corporation.

И прабабе наше...



као искусне домаћице познавале су и цениле Шихтов Јелен сапун. Четири поколења сада већ перу тим чистим и издашним сапуном — један доказ његовог одличног квалитета.



ШИХТ^{ОВ} ЈЕЛЕН САПУН

преко 80 година увек једнако добар

Конкурент нашем Алексићу



Америчка атлеткиња Пина Клин изводи вратоломње сличне Алексићевим. И она, држећи се зубима, силази низа жацу са торња.

Шнајдеров пехар за најбржи хидравион Енглеске, Француске или Италије



Обогодишње хидравионске утакмице за Шнајдеров пехар одржаће се 12. о. м. над Солентом у Енглеској. Досада је Енглеска два пута узастопце освојила пехар, а нада се да ће га и потпуно освојити обогодишњом, трећом победом. Наду заснива на свом новом типу хидравиона S6 В, који је на пробама развијао брзину од 700 км. на сат. Имала је већ и тешких жртава на тим пробама: један јој се апарат типа S6 В пребриго и потонуо заједно с одличним авијатичарем Брајтоном.

Патентована ружа



Шећару Хенрију Розенбергу у Њу-Грине бићу у С. А. Д. успело је да одгаји ружу пузавицу која цвета преко целе године. Проналазак свој он је патентовao. На слици упућа његова мис Луиз Волф, која му помаже у раду, међу ружама с патентом.

Кип Слободе пред Њу-Јорком



Америчани од скора осветљавају своје споменике ноћу. Кип Слободе на улазу у Њу-јоршко пристаниште, сад осветљен рефлекторима озао, брши сад још боље службу светлоника.

Највећи ананас



Овај ананас није ананас него је бодоводни резервоар у његовој форми. Подигао је главни град на ананаском острву Хабају.

Мода

е
и
р
а



МОДЕЛ МОНИЈЕ

Шешир од пантлика од свилоног рипса. Модел Марсел Роз. Шешир од црног сомота, украшен перјем.

Шешир од црног сомота са сјећ-ним рајерином, смештеним испод обо-да уместо косе.

Шешир од црног сомота, са фри-зираним рајерином у биду косе.



МОДЕЛ ФЕРНАНД ЛЕОН



МОДЕЛ ФАНИЗ

Модерне



ПОСЛЕДЊИ НОВИТЕТИ МОДЕ
Чипке, као главни украс хаљина
и блуза.

Блуза од свиленог муслина боје слонове
кости. Жабо и маншете врло широке од
чипака исте боје.

Блуза од чипака обојених на бледо зе-
лено, украшена дугметима.

Блуза од белог креп-франсоаз, инкру-
стирана чипкама боје слонове кости.

Горњи део хаљине у виду блузе од роза
чипака. Сукања од црног креп сатена, гвојне
плисиране.

ПОСЛЕДЊИ НОВИТЕТИ МОДЕ



МАНТЛОВИ ЗА ПОСЛЕ ПОДНЕ



Капут прилијен уз тело од памучног белура боје марон. Окобратник од астрагана исте боје.

Капут од буненог загасито зеленог штофа. Окобратник и маншетне од сојукеа.

Капут од црног буненог штофа украшен астраганом.



В
е
ш

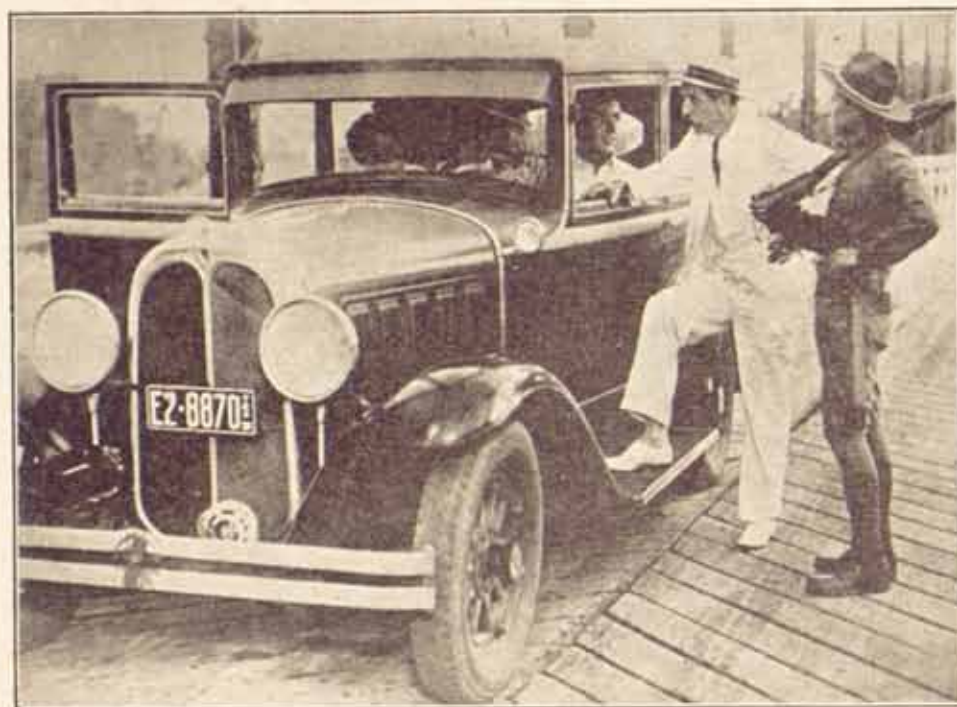


Гаћице од роза крп сатена. Волани са порупчићима. Комбинезон од крп сатена са са порупчићима. Ноћна кошуља од крп сатена, украшена воланима. Елегантан Пењоар од крп сатена, који се пребацује преко комбинезона при вршењу тоалете.



Јутарња хаљина од роза крп сатена. Једини њен украс су порупчићи и инкрустација мат страном сбиле.

Диктатор Тексаса наилажује мостарину



Губернер Тексаса, диктатор Уилџам Мурџ у Оклахоми, да би спречио падање цена погонских уља насилно је обуставио рад на државним петролејским изборима у Тексасу. Да би опет, појачао државне приходе, забео је мостарину на свима мостовима што воде у Тексас и сам води надзор над својим финансијима.

Сиrowод робијаша на Гијану



За главни спровод у Гијану, у Јуж. Америку, скупају се из француских затвора робијаши у пристаниште ла Роџ, одакле ће 9 септембра кренути бродом „Мартиниер“, на доживотно робовање.

Први снимци поплаве у Кини



ВОТОТ

*Једина вода за зубе
коју је одобрила
Париска. Медицинска Академија
Најстарија француска вода, основана 1753*

Мађар Барањи овогodiшњи шампион Европе у пливању на 100 м.

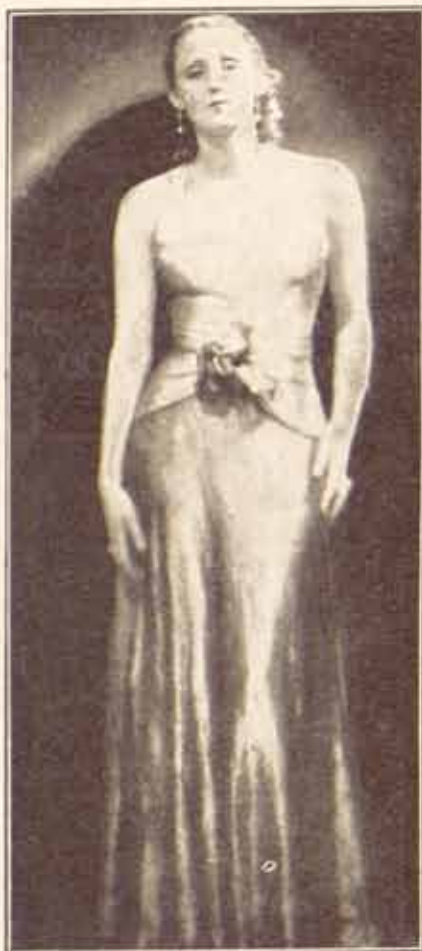


На међународним пливачким тркама за шампионат Европе победио је Мађар Барањи на стаци од 100 м. слободног стила, прешавши је за 59 сек. и $\frac{1}{5}$, за $\frac{1}{5}$ секунда мање од минута.

Ф И Л М

ФИЛМ „НИКАД ВИШЕ ЉУБАВИ“ има занимљив сажетак и радњу пуноу заплета са интересантним сплетима Нице и карневала а приказује богаташа који је направио чудновату опкладу да 5 година неће ниједну жену додирнути, али му то и поред свих напора није пошло за руком.

Овај филм израдила је позната фирма Уфа према позоришном комаду „Довер-Кале“ од Јулиуса Бернхелма. Филм је режирао Анатоли Литвак а главне улоге играју Лилијан Харвеј, Хари Лиде и Феликс Бресарт. Филм ће се приказати код „Ураније“.



Бригитта Хелм у свом најновијем филму „У тајној служби“. Филм ће се давати код „Ураније“.

ФИЛМ „У ТАЈНОЈ СЛУЖБИ“, рађен у режији познатог немачког режисера Густава Ушицког приказује одважне и смеле доживљаје из тајне шпијунске службе за време рата на источном фронту. Ту се нарочито истиче једна лукава али племенита жена надахнута великом љубављу према својој отаџбини, и она је у непријатељској земљи помоћница одличног шпијуна.

Шеф немачке тајне службе на источном фронту сазнао је о тајним пошљкама великог транспорта мунитије из Америке. Да би могао поверену му службу да изврши најтачније били су му потребни највештији агенти. А у то време доуштовао је из Охиа у Петроград концертни виолиниста Хигинс и настанно се у хотелу „Асторија“. Он је ускоро после тога приредио концерт, коме је присуствовала елита петроградског друштва. Симпатични виолиниста био је предмет пажње свих жена, које су биле присутне. Само у првом реду било је једно седиште празно заузето за жену генерала Ланског. Она је пореклом Немца и Хигинс је то



Лилијан Харвеј, која игра главну улогу у филму „Никад више љубави“.

сазнао. Исто тако знала је и Вера Ланскаја ко је Хигинс. Сада је заједно са агентом Дубином започела оштра борба ове тројице против моћног руског генералног штаба. На Неву су се чули пуцњи и санте су се ломиле.

Ленин. Моментално се држи то у највећој тајности, јер, иначе, филм неби успео као оригиналан. На сваки начин оно што ће славна глумица имати на себи у том филму биће меродавно за јесену сезону...



Једна сцена из филма „Никад више љубави“.

Убрзо се сазнало о шпијунима и Вера је на захтев свога мужа морала да напусти Русију и да се склони у Шведску, где се састала са Хигинсом који је волео.

Главне улоге у овом филму играју Бригитта Хелм и Вили Фрич. Филм ће се давати код „Ураније“.

ЈЕСЕЊА МОДА ИЗ ХОЛИВУДА

Међу последње хollywoodске новости се убрајају припреме за наредну сезону. Као на већу модна новост спомиње се гардероба (комплетна) која је начињена за последњи филм Грете Гарбо „Пад и успон Сюзане

ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално сретство за негу коју и лица. Након кратке употребе дзу свежину и мекоћу пути. Да очувате пут и лице од сунчаних пега, када дође топло пролетно сунце, употребите правовремено Лила крем и сапун. Да предусретнете штетни утицај ваздуха, ветра на пут и лицу употребљујте исисробан и познат Creme de Lilas, сапун и пудер.

Једино права и нефалсификована из апотеке „Црвеном крижу“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ Илица број 79. Прекопута Пејачевићева трга

Ф. Крофшис

Афера Понсон (7)

Говор је био бешто удешен. И ако није то одборено рекао, подражувало се да се десно неки нов моменат и да даља истраживања неће бити просто губљење времена. Коронер је дакле само дотакао питање одлагања и одмах је тражио мишљење присутних.

Док је он говорио Танер је посматрао својим оштрим погледом присутне особе, трудећи се да запамти њихове црте и њихово држање. Пари је био свечан и посматрао је обрц сцену озбиљно и достојанствено. Није пратио обе формалности са напрегнутом пажњом. Смит, чувар чамаца, био је јако застрашен целом обом процедуром. Очигледно је било да је он био простодушан човек, исто толико неспособан да прикрије истину, као и да измисли неку причу. Танер је посматрао и остале. Његов се поглед зауставио и на Остену. Син и синовац покојних седели су један поред другог. Личили су много један на другог. Обојица су били средњег раста, обрнати са плавим очима и бледог лица. И црте су имале сличности, али Остен је био снажнији. Изгледао је млађи. Костров је пак имао преживео изглед. Био је сув; око очују и слепочипца имао је много бора. Имао је држање човека модерна, што није случај са Остеном. Али стварно обојица су добро изгледали и могли би слободно присуствовати сваком скупу енглеске аристократије.

Али Танер се није задржао на овим спољашњим знацима сличности. Он је читао мисли, и његова је пажња била нарочито сконцентрисана на изразе обрнице младих људи.

Није било сумње: обојица су били потрешени обом трагедијом. Али међутим на Остеном лицу и држању огледала се нека забринутост, коју као да је хтео да прикрије. Кад је Коронер поменуо одлагање, он уздрхта и неки бојаљив одблесак се појавио у његовим очима. Детектив је убојстручно пажњу: Остен је сигурно знао нешто, то је изгледало несумњиво. Зато је Танер хтео да покуша сазнати шта је то.

Пошто је леш идентификован и формалности извршене, детектив се упутио право својој жртви и приђе му мирно:

— Жао ми је што вас морам изненадити у овако незгодном тренутку, господине Понсоне, рече детектив. Али ја сам послан од стране Главне Полиције да извршим извесна истраживања пободом обог несрећног догађаја. И немам другог излаза већ да се придржавам добијених инструкција. Да ли би могли посетити неколико тренутака?

Остен је пребледео кад му је детектив открио своју професију, и опет је застрашено погледао. Али је ипак одговорио без устезања:

— Врло добро, господине, стојим вам на располагању. Уђите овде, ту нас нико неће узнемиравати.

Он показа детективу на једну собу са лебе стране хола. Танер је примио цигарету коју му је Остен понудио и почео је разговор:

— Веома бих вам био захвалан, господине, кад би били љубазни да ми кажете све шта знате о обом жалосном догађају. Ја тек што сам дошао и не знам ни за какве детаље.

— Ја много не знам, одговорио Остен.

— И тада је поновио реч по реч ону изјаву коју је већ дао нареднику. Говорио је мирно, али Танер је приметио да му није било пријатно.

— Полицији је изгледало, поче понова Танер, од капиталне важности да се сазна мотив, који је натерао сир Вилијама да се послужу чамцем. Да ли би о томе имате какво мишљење?

— Нијакво. То се баш ни ја нисам на-
дао да ће он учинити.

— Ви не познајете никога, кога би он
могао желети да иде да види?

— Интендант ме је потсетио на доктора
Грахама, рече Остен, али ми нисмо могли
потврдити ту претпоставку.

— Да ли би ми могли рећи да ли је сир
Вилијам у последње време био нешто не-
расположен?

Остен је учинио један усљен покрет и
нешто се предомисљао.

— Не, рече он, или бар ја нисам при-
метио. Али његов глас је био измењен и
Танер је из тога закључио да не говори
истину.

— Кад сте га видели последњи пут, го-
сподине Понсоне?

— Протекле недеље. Ја сам овде провео
вече.

— Нисте ништа приметили необичног?

— Ништа.

— Ви се свакако питате чему служе сва
оба питања? Жао ми веома што вам мо-
рам рећи да су моји претпостављени дошли
до сумње, можда неправедне, али у сваком
случају веома тачне за вас.

Детектив се зауставио и посматрао је
пажљиво своју жртву. Оба је очигледно била
као на усјајном угљењу. Неспособан да
контролише своје покрете, Остен је бацно
цигарету далеко од себе, и затим је запа-
лио другу. Његови покрети су били оштри.
Најзад је успео да се саблада и да каже
релативно мирно:

— А шта то они мисле?

— Они не верују да је по среди несре-
ћан случај.

Танер је говорио лагано, посматрајући
пажљиво дејство својих речи. Остен је опет
пребледео и по челу су му се појавиле кап-
љице хладног зноја.

— Па шта они претпостављају? Викну
он промуклим гласом.

— Помислијау на самоубиство, господине
Понсоне.

— Самоубиство? — Било је у погледу
Остеном ужаса, али се Танеру учинило
да чита и неко олакшање.

— То је претпоставка без основа! Они
нису познавали мог оца.

— Наравно, господине. То вам ја изно-
сим само мишљење комесара, и ништа ви-
ше. Уосталом баш због те претпоставке је
и одложена анкета, и због тога су и мене
позвали да дођем.

Чујте ме, г. инспекторе, то је апсурдна
хипотеза. Запитајте кога год хоћете од оних
што су познавали мог оца. Они ће вам то
сви рећи.

— Да, ја не поричем. Али дозволите ми
да вас замолим да о обоме размислите кад
будете код куће. Зовите ме ако дођете до
каког закључка.

— Наравно, изјави Остен, и било је очиг-
ледно да му је лакнуло.

— А сада, друго нешто, продужи Танер.
Жалим што ћу вам морати поставити једно
питање. Али верујте ми, то је питање, које
се у сличним приликама увек ставља. И
уберен сам да ћете ме извинити. Ебо шта:
хоћете ли ми рећи детаљно како сте би
пробили у среду вече?

Остен Понсон диже руке у вис.

— Ја сам се већ приближавао обом пи-
тању, инспекторе, још када сам чуо за обу
несрећну вест. Али сада ми мало се не љу-
тим што ми га стављате. И мени самом ће
лакнути када вам будем испричао шта ми
је се десило. Ја сам већ и сам помисљао
да обу моју авантуру доставим полицији.
Али сам се колебао, јер сам се помало бојао.

И отпоче своју изјаву, у почетку мало уз-
буђено, али у колико је говорио постајао
је све мирнији.

— У среду у вече, ја сам био жртва
једне шале, бар тако сам је ја онда сматрао.

Сада сам, међутим, скоро убеђен да је то
било озбиљније и страшније од обичне шале.
Још не бидим тачно у чему је ствар, и при-
моран сам да вам дам извесне детаље који
се мене тичу, како бисмо могли расветлити
поједине ствари.

„Ја живим већ више година сам у Хал-
форду од својих личних прихода и прово-
дим време у истраживању о активности
извесних инсеката. Осим тога пишем на-
учне и социјалне чланке. У последње вре-
ме заинтересовао сам се за једну девојку,
која станује сасвим близу мене. Госпођицу
Лоиз Дру, и прошле суботе одлучно сам
се да затражим њену руку. Она је пристала,
али је изјавила жељу да та наша веридба
остане међу нама још неколико дана. Њено
име вам, инспекторе, дајем с њеним личним
пристанком, чак, могу рећи: с њеном лич-
ном вољом. Надам се да ћете би поштоба-
ти нашу тајну.“

Танер се поклатио не рекавши ништа.

— У среду у вече, око 6 сати, мој слу-
га ми донесе једно писмо. Написао га је, као
што сам после дознао, у кутини за писма
на вратима од хола. Обо писмо није дошло
поштом. Била га је дакле донела нека осо-
ба, која није звонила и коју мој слуга није
видео.

„Писмо је било написано руком госпо-
ђице Дру. Јављала ми је да ће то вече ићи
у посету са својом сестром код господина
Франклена, који станује више од једне ми-
ље далеко од бароши, на путу за Лондон.
Вратиће се око 9 сати. Ако би ми било при-
јатно могу доћи чамцем до Олд Ферн, ту
је сачекати и вратити је кући. Предлог ми
се је необично допао и ја одох у клуб да
потражим чамца, у намери да се пожурим
како бих стигао на време у Олд Ферн. Али,
чамца који сам ја желео нисам могао од-
мах добити, и тако поред свега мога тру-
да нисам стигао у одређено време на за-
казано место. Нисам никога затекао, али
пет-шест минута доцније, појавила је се јед-
на млада жена. У мраку, помислих прво да
је то сестра Мис Дру, али кад ми је при-
шла ближе, видех да је то нека сасвим не-
позната особа, малог раста, црне косе и
рђаво обучена. Око главе имала је завој
као да је боли зуб. Нисам могао јасно распо-
знати њене црте, али ипак мислим да бих
је познао кад бих је понова видео. Упита-
ла ме је да ли сам ја г. Остен Понсон.“

— Ја сам службав г. Франклена, рече.
„Послали су ме са обим писмом.“

„Писмо је садржавало неколико речи,
које је Мис Дру, у брзини написала олов-
ком и којим ме извештава да је са сестром,
Томом и Ебелном Франклином, отишла у ма-
настир. Позивали су ме да и ја тамо дођем,
а службавка ће у моме отсуству припазити
на чамца.“

„Манастир је једна стара руина, не мно-
го удаљена од куће Франклинових, а на две
миља отприлике од бароши. Пут који њему
води је једна стаза од пола миље, узана и
доста пуста, која долази на пут за Лондон.
По обалини се говори да се на обом месту
с времена на време појављују духови. Нисам
ни тачно познати детаљи сујеверја, али је
је место одиста лепо и шетња пријатна.“

— Пазите на чамца до мог повратка,
рекох служавки.

— Да, господине, то ми је и г. Франклен
наредио.

„И упутих се манастиру, где стигох по-
сле двадесет минута. Обо све, мало ме је
изненадило. Оба посета манастиру свакако
је врло пријатна екскурзија, која је се мо-
рала допасти г-ца Дру; али онога вечера
стаза је била и сувише мокра и блатњава,
да би шетња могла бити пријатна дамама.
Ја се пожурим да би што пре стигао. Ин-
спекторе, место је било сасвим пусто!“

(Наставиће се)

Сторио



БСК. С лева на десно: Глишовић, Вирић, Турнанић, Вујадиновић, Н. Марјановић, Пойовић, М. Јовановић, Мишировић, Ђорђевић, Мајић и клече Б. Марјановић и Пешиковић.

ХУНГАРИЈА ПОБЕЂУЈЕ ЈУГОСЛАВИЈУ, ДОК СА БСК-ОМ ИГРА НЕРЕШЕНО, ЗАХВАЉУЈУЋИ САМО СРЕЋИ

Најзад, дошло је време када Мађари не могу више да се враћају кући као излетишници, који су лако, за један сат ипо, прегазили наше водеће клубове и одлазили задовољни са парам у испу.

Сада они долазе у најбољем саставу и напрежу надчовечанске напоре да однесу

са Конкордијом. Хунгарија је гостовала у Београду и од две утакмице једну решила у своју корист.

Б.С.К.—ХУНГАРИЈА 3:3

Слаба игра БСК-а у првом делу а одлична у другом

БСК је изашао са четири резерве и успео да се одупре Мађарима. Плати су играли у првом делу слабо, нарочито крајња одбрана, која носи кривицу за два гола. У другом

је имала пред собом слабијег противника. Мађари су играли одлично, нарочито у другом делу, када су ушхитили гледаоце својом игром.

Југославија је играла слабо, нарочито одбрана на челу са Спасићем. Црвени су играли добро у првом делу, док су у другом нагло попустили и предали се неблагодарној судбини. Спасић је био очајан, затим бранили, њима се придружила и хаџф линија и онда је морао да дође тежак пораз. Судно је Костић слабо.

НОВЕ СУДИЈЕ У МОРАВСКОЈ ЖУПИ

Таса Бизетић наш познати спортиста, бивши члан Београдског Спорт клуба, потпредседник и капитан Моравске жупе и вођа фудбалске секције С. К. Јединства из Параћина положио је испит за савезног судију.

Г. Бизетић важи у овој жупи као један од најбољих познавалаца лоптања. Као један од најстаријих фудбалера ужива велике симпатије код одавањих клубова. Његов ауторитет, правичност у доношењу одлуке, као и његова струјност цени се јако.

Ми честитамо г. Бизетићу, на новом звању и желимо му успеха, а Моравска жупа, нема сумње, добила је још једног одличног судију.

Стеван Бошковић леви бранич бившег ПСК-а, и члан управе С. К. Јединства, положио је такође судиски испит.

БОКС

ЧОБАНОВИЋ—АЈЗЕНРАЈХ И РЕВАНШ ХУТЕРЕР—НАСТАВИН

У недељу 6. септембра пре подне одржања се у сали биоскопа „Метропол“ врло интересантни бокс меч. Главна борба била је реванш Хутерер—Наставин у 10 рунди по 3 минута са рукавицама од 6 онча; у првом сусрету победио је Хутерер на поене, али у реваншу има више изгледа за победу рутинирани Наставин који је сада у далеко бољој форми.



Један моменат са утакмице БСК—Хунгарија.



Ујвари брани један оштар хиџак Вујадиновићев.

коју победу. То није по некад и пође за руком, али врло ретко, на нашу срећу. Док су Мађари достигли врхунац у лоптању а затим застали, јер нису имали шта новог да усабрше, ми смо нагло напредовали и готово их достигли. „Ујвешт“, „Ференцварош“ и затим „Хунгарија“ одиграли су последњих дана неколико утакмица у Загребу и Београду. Нерешен резултат је био највећи њихов успех.

Несрећан пораз црвених од Хунгарије не убрајамо. То је више плод њихове среће и слабе игре крајње одбране црвених, него њихова заслуга и разлика у снази.

Прошле недеље „Ференцварош“ је изгубио у Загребу од Грађанског и играо нерешено

плати су повећали темпо и притисли Мађаре. Победоносни згодатак висио је у ваздуху али он није пао, јер небо није било наклонено плавима.

Код БСК-а истакли су се: Вујадиновић, Н. и Б. Марјановић и цела хаџф линија, која носи највећу заслугу за овај полу-успех.

Ову је утакмицу водио изразито слабо Јоксић.

ЈУГОСЛАВИЈА—ХУНГАРИЈА 3:6

Црвени губе заслужено, само је пораз превисок

Овога пута Хунгарија је играла боље јер

Чобановић се бори у мечу од 8 рунди против Ајзенрајха. Овај сусрет била је најинтересантнија борба дана, први је рутиниражи, док је његов противник у последње време толико напредовао да може изненадити.

Лука Поповић се бори у реваншу од 6 рунди против Огризска у лакој категорији. Почетак тачно у 10 часова пре подне. Главне борбе суди г. В. Кустудић. Цене улазница 20 и 30 динара, резервисана места 40 дин. Спортите посетите обу интересантну приредбу јер од бас забиси напредак нашег спорта.



„Хунгарија“.

ТЕНИС

Међународни тенис турнир за првенство Југославије и пехаре Њ. В. Краља и Њ. В. Краљице

Првенство је однео Водичка (Чехословачка)

Међународно првенство Југославије се до сада стално одиграло у Загребу, у осталом као и игре за Дебисов пехар.

На тај начин Београд је био лишен великих тениских приредба. Међутим, обе године, Југословенски тенис савез је побе-

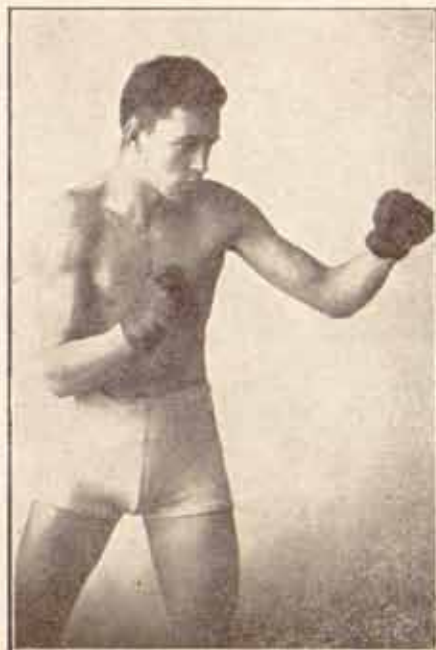
младе снаге Чехословачке Водичку и Краевију, од дама г-цу Коротковичећу. Водичке је обе године тукао познате јаванске играчу Ј. Сатоа и Кавашију, те се тако убрзано а ред најбољих играча Чехословачке. Од Мађара узели су учешће добро нам познати Габровиц, који је пласиран на другом ме-

је заузео Водичка, који је тиме постао првак Југославије 1931 и однео пехар Њ. В. Краља. Да би га сасвим освојио потребно ће му бити још две узастопне победе или четири преко реда.

У пола финали тукао је срећно Ф. Кукуљевића после оштре и узбудљиве борбе, а у финали одличног Мађара Габровица. Габровиц је на опште изненађење тукао Шефера у три сета. У њиховим досадашњим сусретима Шефер је увек лако излазио као победник. У овој игри наш првак није могао физички да издржи што доказује да је он претрпан и да му је потребно извесно време да паузира са тенисом. Иначе у првим играма нарочито против Радовића, показао је да су му многобројни турнири на Француској рибизијери били од користи. Потребна му је бржа игра и већа дужина. Габровиц је оставио одличан утисак брзом и стилски дотераном игром. Од прошле године добио је већу сигурност. Ф. Кукуљевић ће за најкраће време постати наш најбољи играч. Ипак најаче оружје је србис који противници тешко брђају. Игра много оштрије од Шефера али са малом сигурношћу. То важи нарочито за његов бекхенд. Од како је почео са Шефером да учествује на великим турнирима на које га шаље Ј. Т. С., добио је разноврсност игре.

Против Водичке прва два сата добио је у сјајном стилу. Остала три је изгубио а тиме и партију. Краеви, првак јуниора Чехословачке, против Габровица пружио је једну од најлепших игара на турниру која је обилазила многобројним финесима. Зичи и трики играчи показали су се осредње вредности.

Конкуренција код дама је била велика. Изненађење је изазвала г-ца Шрегер која је турила г-цу Баумгартен и тако је пехар задржала и даље код нас. Г-ци Баумгартен



Чобановић.

рио организовање овог првенства међуклубском одбору у Београду, и оно је одржано први пут у престоници 27. августа и следећих дана. Упоредо са међународним нашим играчи су играли и у националном првенству. Жао нам је што међуклубски одбор није успео да доведе одличну јаванску екипу, мађарског првака Керлинга, који је већ једном однео ово првенство, као и аустријске играче који се налазе у нашем суседству. У место обих имали смо



Г. Таса Бизетић нови фудбалски судија.

сту на мађарској ранг листи иза Керлинга, затим гроф Зичи, осми играч Мађарске и првакиња г-ца Баумгартен, која је већ два пута узастопне однео пехар Њ. В. Краљице. Потребна јој је била још једна победа да би однео бисоки трофеј. Немачку је заступала г-ца Хамер. Енглеску г-ца Траберс. Од страних играча у највећем броју су били заступљени Грци и то млађим снагама Николандисом, Кендисом и др.

Од наших играча учествовали су државни првак Шефер, репрезентант Ф. Кукуљевић као и остали наши најбољи играчи. Од дама државна првакиња Гостиша, г-ца Шрегер, г-ца Максимовић и друге. Снаге су биле сасвим уједначене те је владала потпуна неизвесност за крајњи успех. Изненађења нису ни овог пута изостала.

У играма госпде појединачно прво место



Хушпер.

ће бити потребне још три победе па да га дефинитивно освоји. У то сумњамо из разлога што је то играчица старих година. У мешовитим партијама прво место су однели Габровиц и г-ца Хамер, пошто су у финали тукали Шефера и г-цу Шрегер.

Првенство госпде у двоје однели су Габровиц—Зичи. Пораз Шафера и Кукуљевић против Водичке, Краевија изазвало је исто тако изненађење.

А. Ст.

За децу



И ја пецам — из лонца

Мишко и волшебне чизме

(Седми наставак)

32

„Дедер, баба,“ — рече дивљац сурово, испруживши јој своју грану стопалу, да му на њу чизму навуке.

Баба види да су оно мале и тесне чизме биле за његове слоновске нојурде. Али ипак дохвати једну чизму са патоса па поче с муком и напором да му је навлачи. Али чизме неће ни на врхове од прстију да навуку.

„Стој!“ дрекну на једном дивљац. Огулишеш ми месо с костију тих чизама. Сада видим јасно да ти је тај медвед све то лагао. Да је ово нека волшебна обућа, она би и сама нашла на моју ногу — него су то чизме као и сваке друге муштерске чизме. Не берјем, а том глом Мефедовићу ни обовице!“ рече дивљац откинувши свој дебели покат од својих страшних прстију.



33

„Ево ти твојих чизама, обуј их ти, па да видим да ли је истина што си ми причао“, — продера се дивљац на Мефедовића.

— „Али тешко теби и твојој мајци, ако си ме лагао!“

— Тек што је Мишко дигао једну бачену чизму са земље, кад дивљац баши на њега и другу.

Мишко за времена скочи у страну, јер би му чизме главу разбиле да су га дохватиле.



34

Брже скочи бесели Мишко у чизме јер бодре очи беху уочиле што су и дивљац и баба пребегли: одмах до њега био је један повелик прозор, у тај мах широм отворен.

Мишко се као стрела залете према прозору, затим скочи, па излете кроз прозор као птица кад је из кафеза пусте.

Одлете бесели Мишко, слободан је као птица!

Стара баба се у себи потајно радовала, али дивљац није знао шта ће од беса кад виде да му такав предак плен утече!



35

Мишко се сад опет нађе у власти волшебних чизама. Помоћу њих је побегао од страшног дивљаца те је сад опет слободан. Али је већ уморан од силног летелица — јер он опет, хтео не хтео, путује куда год је чизама воља.

„Ох, да ми је се код моје куће створити, помисли уморени Мефедовић.

После једног дужег залета спусти се на земљу, а кад опет скочи он се обема рукама ухвати за гранични дирек-путокал па се чврсто држао за њега.



36

Мишко поче да се пење уз тај дирек док се не успуја на комотно седе на путокалове дашнице, које су показивале куда води пут за село: Негдинце и баром Негођин. Он се мучно како да скине с ногу оне за њега велике и тешке чизметине, али ма да су простране, свака му се чврсто држи уз ногу као закована!

Кад наједном, у добри час! — он чу бахат коњских копита, па угледа једног дејка како се враћа од поштица који му је ковао коња.

„Еј ти тамо! — довикну Мишкы обај бата, — што си се попентрао на тај путокал. Брже сиђи док те није јандар нашао!“

„Ох“, рече Мишко, „молим те, бата, — скини ми обе чизме с ногу!“

Загледа ти нам се мали коњаник у Мишкове чизме.

„Драге боље“, рече он, „тако простране чизме лако је с ногу извући.“

То рече па му трже једну, па другу чизму, и очас беху обе извучене. — „Ето ти“, рече тај дејко — „тај посао је зачас свршен.“

37

Кад тај селачић одјаха даље, Мишко се одмах скине са граничног дирек па диже чизме које су у трави лежале, али не хте да их обува јер ће га оне опет одиети без трага у неки Негођин-град.

Те тако се он, Бога молећи, упути у напредак према једној шуми.

„Ох, да ми је да наћем неко склонило и мирно место да се већ једном сит испабам и одморим. Јер сам уморан како не памтим да сам икад био!“

(Наставиће се)

СЕЈА И ЖАБА



Добло јутро забо мала
јеси л' поланила?
Да л' си твоје клекетане
јутрос нахланила?

Јесам Сејо бећ за рана
нахранила све,
Сити су ми и бесели
Кре-ке, кре-ке-ке.

И мени је Мама дала
пуну сољу млека,
а земице и колаце
дала ми је Кека.

И зато си Сејо чила
мило ти је све,
твојој мами жиба била,
кре-ке, кре-ке-ке.

А шиме си твоје мале
забе нахланила?
Да л' им и ти млека дајес?
Кази клеко мила.

Жабљак, сунце и комарци
то је њима све,
а мушица посластица
Кре-ке, кре-ке-ке.

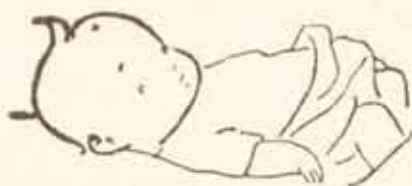
Како зобес забо мала
твоје клекетане?
Је ли име свака има
к'о Кека и Бане?

Именом се једним зобу,
моје жабе све,
по песми је име наше
Кре-ке, кре-ке-ке.

Добићења добра Клеко.
ја то нисам знала.
А, зато ми убек тата
казе: — забо мала.

Т.

КАД НАМ СЕ БАТА ПРОБУДИ



Бата нам се буди с првим јутарњим
зраком.



Трла очице и зеба.



Ослухнује чује ли се бабав глас из ма-
мине и татине собе.



Чула се зашто му се постелско руље
убек преко ноћ тако утњечи и замрси.



Он то руље опет негела просто тако
што их изгуби ногома на пади код колеб-
љаних ногу.



Сав срећан слуша бабо напољу птичине
црпљућу. Волео би да је он птица.



Чује бако на улици клопарују теретна
кола и млекањске канте збечају.



А то га потсећа да је ту скоро и дору-
чак. Загледао се у своје румене претиће и
заљубио се у мисли.

РОДИТЕЉСКИ НАДЗОР

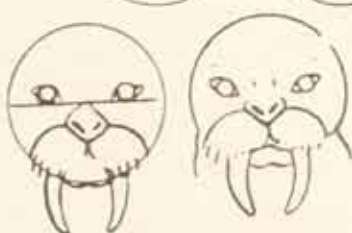
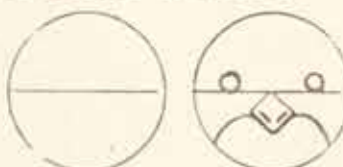


Клопе опет на јастук па као окупан за-
спи, док мама не пробуди у собу и не до-
несе му његову шарену шољу с млеком и
бисквитима...



Једна бабулска породица на Темзи излази
у шетњу обим редом: напред мати, као
претстража, позади отац као заштита.

ЗА МАЛЕ ЦРТАЧЕ



ВЕЛИКИ КАНАЛИЗАЦИОНИ РАДОВИ У 1931. ГОД.

У току обе године и у погледу канализације Београда и његовог санирања Општина Београдска показује велику агилност. Због тога, из закљученог зајма од 125.000.000 дин. одредила је само за канализацију 35.000.000— дин. и за обочину сума усту-

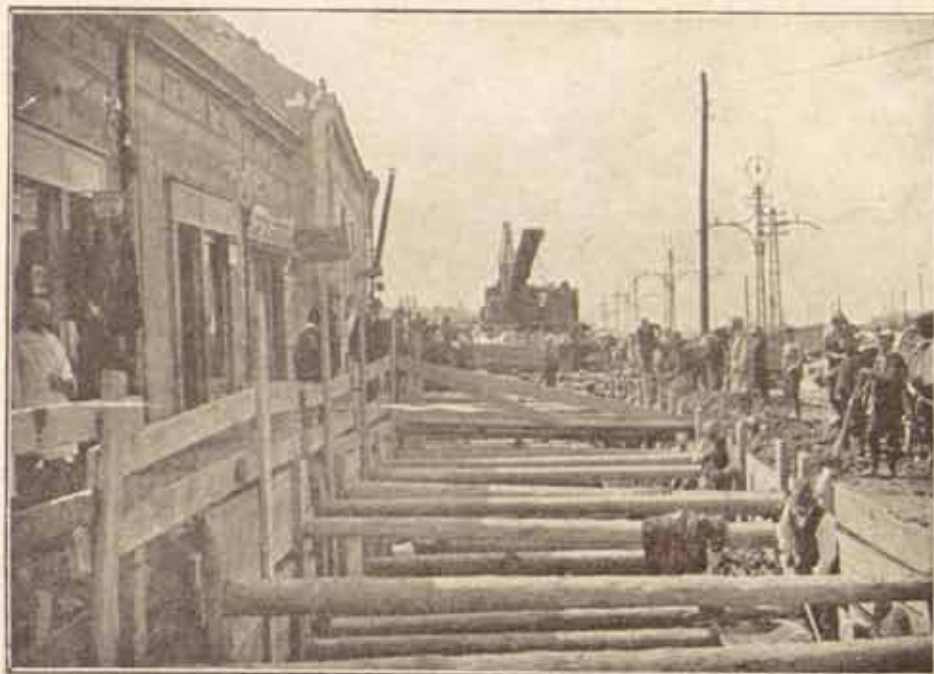
платности које су имали приликом проласка поред отвореног и потпуно загађеног потока. По свршеној регулацији поток ће бити засвођен, пролазишци неће ни помишљати да прелазе преко једне мале реке која за

време киша излива у Саву око 40 м³ воде у секунди.

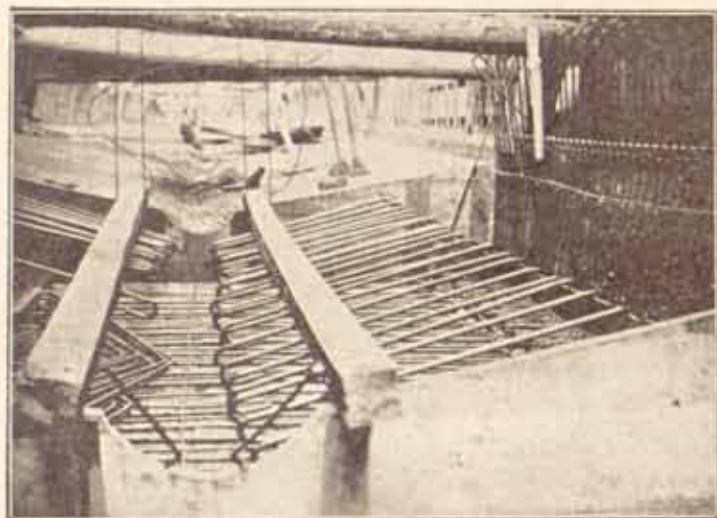
Колектори у улици Франше Денере одводе сву нечисту воду са слива Мокролушког потока преко Сарајевске улице у Ту-



Десни колектор у улици Франше Денере. Копање рова кроз Јашаган Мажу. Радови у 1931 год.



Мокролушки испуси: ископ рова руком пред „Бабунем“, радови у 1931 год.



Мокролушки испуси: бейонирање са мешалицом и транспортом са докренним траком.



Мокролушки испуси: армиран шемеж и бокови код „Бабуне“

пила је предузимачина послове, које они имају да доврше до краја 1932. год.

Регулација Мокролушког потока, канализација Котез Нема, Бањице, Чиновничке колоније на Авалском путу, деоница канализација Делиња, Топчидерског брда, Ђурђевог брда и Сенаћа током обе и наредне године мора бити извршена.

Регулацијом Мокролушког потока ослободиће се Београд и Београђани оних салних непри-



јат испод Балканске улице и затим истим путем у Дунав испод стругаре Прометне банке. Тиме је решено и питање не загађивања реке Саве бар у погледу слива Мокролушког потока.

Наше слике показују неколико момената приликом изградње обе канализације и регулације потока.

Мокролушки испуси: бейониран шемеж и бокови.

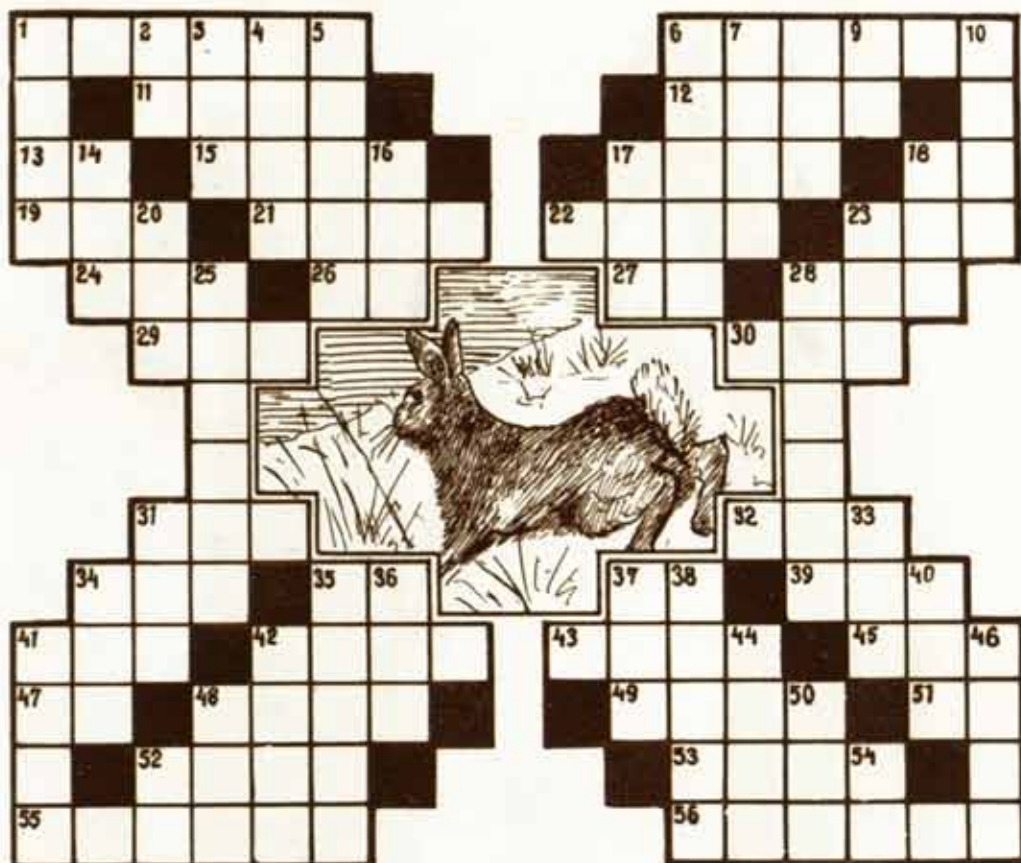
ЗАБАВА

Купон бр. 36

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Закасниели одговори неће се узимати у обзир. На поштуру треба ставити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без овог исчека неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 36



- 10) оно што је најгоре, најпокрб-
реније,
- 14) чуло биде,
- 16) трчање коња,
- 17) ломљив,
- 18) врста женског рада,
- 20) плод,
- 23) бојна јединица,
- 25) тројански јунак,
- 28) има боде,
- 31) птица,
- 33) женско име,
- 34) сретство за премазивање,
- 35) троугласти део зида чији врх
носи врх kroба,
- 36) болест на чијем се узроку по-
станку последњих деценија мно-
го ради,
- 37) удубљење у земљи,
- 38) страно женско име,
- 40) стара турска мера,
- 41) башта, сад,
- 42) првобитна, примитивна заједница
људи,
- 44) трговачка барош у Сирији,
- 46) врста пчеле,
- 48) сбеза,
- 50) страно женско име,
- 52) јуначки спев,
- 54) слобо.

С леба на десно:

- 1) епско-лирска песма,
- 6) дно реке,
- 11) занатлијски прибор,
- 12) делић молекула,
- 13) предлог,
- 15) мајсторија, вештина,
- 17) добија се приликом сечења
материје,
- 18) домаћа животиња,
- 19) сбеза,
- 21) рибар,
- 22) недостатак светлости,
- 23) платно дато у рад,
- 24) врста народне игре,
- 26) прбак,
- 27) два једнака сугласника,
- 28) превозно сретство,
- 29) речно острво,
- 30) кретање човека,
- 31) побрће,
- 32) река у Србији,
- 34) врста сала,
- 35) скраћеница за својеручно,
- 37) египатско божанство,

- 39) заменица,
- 41) домаћа животиња,
- 42) глаба пшеничне стабљике која
садржи зрна,
- 43) превозно сретство,
- 45) врста слике,
- 47) разлика у мери,
- 48) мушко име,
- 49) уображена створења,
- 51) мера,
- 52) друго име за Сузијанију,
- 53) клица,
- 55) врста жбуна,
- 56) спрема, алат.

Одозго на доле:

- 1) оснивач религије на истоку,
- 2) музичка нота,
- 3) врста гласа,
- 4) женско име,
- 5) боја хуна, назван „Бич божји“,
- 6) мерило за злато,
- 7) пусто острво,
- 8) мноштво пчела,
- 9) елидирана лична заменица,

Загонетка ван награде

XXXXII

	1	2	3	4
1	a	•	•	•
2	•	a	•	•
3	•	•	a	•
4	•	•	•	a

На празне места ставите ова слова:

а м м т т а л м м а л а

али тако, да се читајући се лева на десно
и одозго на доле добијају речи следећих
значења:

- 1) занатлијски прибор,
- 2) животиња преживар,
- 3) турско купатило,
- 4) мрак.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полутодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.-, за иностранство: полутодишње дин. 940.-, годишње дин. 400.-. — Поједини број 5 дин. — Огласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 32.204. — Редакција и администрација Покриварева 4-6. — Телефон и телеграми „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предић. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Акц. Друштво Милутин С. Стебановић, Богојављенска 5



ИРЕН ДАНА

Елегантан јесењи капут од црног буненог штофа. Окобратник од белог и црног крзна.



ИТЕБ

Ансамбл. Хаљина од меке црне буне. Жиле од свилоног белог пикса. Јакет од црног или белог брајтшванца.



ИРЕН ДАНА

Елегантна хаљина од црног буненог марокена у беле пруге. Изрез украшен жилеом од баленсијена, боје скри, нашивених на тил.